

Erik Adielsson väljs in i Hall of Fame

Ska vi vara helt korrekta så heter det nog uppvuxen, men när det gäller Erik Adielsson passar det på något sätt bättre att skriva att han är uppfödd bland hästar. Pappa Hans och mamma Mai drev ett av Sveriges mest framgångsrika galoppstall och lille Erik skickades till Malmö Civila Ryttarförening för att lära sig rida. Många år senare, när Erik föreläste på travskolan Wången, sa han: – Jag brukar säga att alla som kan rida kan köra, men alla som kan köra kan inte rida. Så visst har jag haft nytta av ridningen. Faktiskt så stor nytta att Erik Adielsson nu - efter alla sina stora kusksegrar - tar plats i Hall of Fame.

Erik Olof Adielsson växte upp bland hästar i Hyby, ett litet samhälle mellan Svedala och Staffanstorp i Skåne. Just den miljön, tillgången till hästar, har han gång på gång kommit tillbaka till när han försökt förklara utvecklingen från en ung talang till en etablerad kusk med världen som arbetsfält.

När Erik var 14-år tog pappa Hans beslutet att lägga ner sitt galoppstall och istället satsa fullt ut på travet. Redan tidigare hade Hans "fuskat" som amatörtränare och Erik fått chansen att träningsköra. En ung Erik syntes ofta i provloppen på Jägersro och redan då visade han talang. Farbror Bengt, journalist på Expressen, sa – innan Erik tagit licens – att där fanns stallets kusk. Med Göran, en annan farbror, och storhästägaren Lars Thulin i ryggen kunde Erik starta en kuskkarriär som egentligen saknade motstycke. På den tiden, 1992, fanns det inte speciella lärlingslopp på V75, inga riksomfattande lärlingsserier eller liknande. Erik började med amatörlicens, körde sitt första lopp i juli 1992 och en månad efter sin 18-årsdag vann han sitt första lopp. Det var den 29:e december tillsammans med Mirandas Pride.

Det kan kanske tyckas att han föddes med en guldsked i munnen, men sanningen är att Erik

Adielsson var oerhört ambitiös och fokuserad på att lyckas. Han hade en tidig och tydlig plan; att visa upp sig. Så de pengar som han tjänade på att köra lopp på och runt Jägersro i början av karriären spenderade han inte på en massa onyttigheter - utan de gick till resor till Solvalla där han försökte få chansen på onsdagarna. Nej, det var inte ekonomiskt lönsamt, men han fick chansen att visa upp sig på travets största arena.

Erik Adielsson har ofta påpekat att det inte bara handlar om att få chansen, det handlar också om att ta den. Så när pappa Hans ställde i ordning Beat the Time inför K.G. Bertmarks Minne, amatörernas Elitlopp kallat, tog han hand om den chansen och vann loppet 1993. Den då 19-åriga Erik njöt av segern, men tog den också som ett steg mot proffskarriären. Året efter lämnade Erik in amatörlicensen och blev lärling hos pappa Hans. Det var också 1994 som han vann sitt första V75-lopp, det var på Åby och pappa Hans tränade vinnaren som hette Blaze of Glory. Året efter tog han sitt första, av tolv, championat hemma på Jägersro. Erik var då 21 år ung och det väckte förstås stor uppmärksamhet. Idag, när vi ser bröderna Djuses framfart i unga år, är det kanske inte en stor grej att en 21-åring blir champion. Men för över 20 år sedan var det unikt. Erik Adielsson var i många avseenden före sin tid - en banbrytare.

Precis som när han vann Olympiatravet 1998 med Tommy Strandqvists stjärna Rival Damkaer. Det var den då 23-åriga Eriks (han fyllde 24 några månader senare) första Grupp I-vinst. Det var det en vädervidrig tävlingsdag med blåst och snöblandat regn. Men det märkte förmodligen inte Erik Adielsson av. Han var lite tagen av att, som en ung och orutinerad "spoling", få chansen mot de största och bästa vi hade på den tiden. Återigen var han yngst och först, kuskeliten på den tiden hade i de flesta fall nått upp till de grå tinningarnas charm.

Segern öppnade plötsligt fler dörrar; Tomas Malmqvist gav Erik chansen bakom Montana Chill och det slutade med segrar i både korta och långa E3. Den första internationella Grupp I-vinsten kom samma år i Italien bakom Louise Laukko (tränad av Anders Lindqvist) i Gran Premie Citta di Montecatini.

Att skriva om alla stora segrar som Erik har vunnit är snudd på omöjligt, han har vunnit så mycket stort så det enklaste är att du tittar på den långa meritlistan här intill. Men två segrar måste vi trots allt plocka fram:

2006 vann han Hugo Åbergs Memorial på Jägersro med Citation. Erik hade precis inlett sitt samarbete med Stig H Johansson och att då få vinna Åbergs på "hemmaplan" inför släkt och vänner - och att få bekräfta det förtroende han fått av Stig - var oerhört stort.

Den andra segern som vi valt att plocka fram är vinsten i Svenskt Travderby 2010 med Joke Face. Bakgrunden är att Erik trodde att han skulle vinna Derbyt ett par år tidigare med Wellino Boko, men nådde inte fram till Sahara Dynamite (Jorma Kontio/Timo Nurmos) utan det saknades ett huvud när mållinjen passerades. Och för er som bara sett den vältalige och lugne Erik Adielsson kan vi berätta att det ångade ur öronen på Erik efter den förlusten. Sanningen är ju att det inte går att nå den yppersta nivån utan att vara en riktig vinnarskalle. Nå, 2010 fick han låna Joke Face av Kolgjini - körde ett perfekt lopp och vann. Det var både Eriks och Lutfi Kolgjinis första Derbyseger.

Tre gånger har Erik Adielsson valts till Årets kusk i Sverige, han har två silver från kusk-VM och han har vunnit det mesta – utom Elitloppet. Förutom pappa Hans och Stig H Johansson har Erik haft ett tätt samarbete med Svante Båth.

Att skriva om Erik Adielsson handlar inte bara om stora segrar och stora lopp. Det handlar också om en människa som har en stor och djup kärlek både till sporten och till hästen. Under en period körde Erik över 10 000 lopp utan att dra på sig en enda avstängning.

Kärleken och omtanken till sporten gjorde också att Erik tog plats i Svensk Travsports styrelse 2016. Där satt han under två år och under ett av dessa år även i ATGs styrelse. När avregleringen av spelmarknaden inleddes avslutade Erik sitt styrelsearbete, det allt mer intensiva arbetet vid skrivbordet tog helt enkelt för mycket tid. Men fortfarande har han kloka och genomtänkta tankar om sporten och framtiden. Det är också få kuskar som så lugnt och analytiskt - bara sekunder efter målgång - kan prata om vad som skett på banan. Oavsett resultat. Erik bjöd också på sin kunskap i TV-programmet "Stjärnkusken" där kändisar fick lära sig att köra häst.

Privat håller Erik en låg profil. Han är gift med Disa sedan 2010, har tvillingdöttrar och är väldigt noga med att ge tid och plats för den egna familjen. Ofta har han helt enkelt tagit ledigt under vintern och tagit en rejäl semester. Det har också gett honom möjligheten att se lite amerikansk fotboll som är ett av hans intressen.

Även om det känns som om Erik varit med hur länge som helst fyller han inte 50 förrän hösten 2024.

Motivering:

Erik Adielsson visade redan som riktigt ung att han hade det som krävdes för att lyckas i travsporten. Även om det fanns fina framgångar innan han var den som tog över när Stig H Johansson lade körhandskarna på hyllan så blev det ändå det stora genombrottet. Samarbetet mellan Stig och Erik var minst sagt lyckosamt och Erik kom att allt mer dyka upp i de internationella storloppen. Han kör inte lika flitigt som många andra toppkuskar men hans rykte som en elitkusk finns för alltid. Erik gör också lysande reklam för sporten vid sidan av banan och är en som alltid uppträder på bästa sätt.

Fakta (tom 231231)

Namn: Erik Adielsson

Född: 1974

Första seger som kusk: Mirandas Pride 1992

Lärlings-SM: Going to the Bar 1998

Medlem i Tusenklubben: Golan Tabac 2001

Segrar som kusk: 5 468

Antal banor: Segrar på 29 svenska banor samt Åre istrav

Flest segrar: Över 1 000 segrar på både Jägersro och Solvalla

Kuskchampionat: 21 (Jägersro 12, Vaggeryd 1, Kalmar 2, Halmstad 4 och Solvalla 2)

Allsvensk kuskchampion: 2001, 2002 och 2003

V75: Flest segrar 2002, 2003, 2006, 2009 och 2014

Årets kusk: 2001, 2002 och 2010

Lärlings-EM: Guld både 1997 och 1998

Kusk-EM: Brons både 2002 och 2004

Kusk-VM: Silver både 2003 och 2005

Uppfödningslöpningen: Coin Perdu 2016, Global Welcome 2017

Svenskt Trav-Kriterium: Deimos Racing 2016

Svenskt Trav-Derby: Joke Face 2010, Conlight Ås 2015, Attraversiamo 2019, Joviality 2023

Länder: Vunnit lopp i Sverige, Norge, Danmark, Finland, Tyskland, Frankrike, Italien, Kanada

Bland de större segrarna kan nämnas (urval)

Unghästloppen (2-4 år):

Segeparaden i de största unghästlagen innehåller Uppfödningslöpningen, Kriteriet, Derbyt, Stochampionatet, Oaks, Sprintermästaren, Konung Gustaf V:s Pokal, Drottning Silvias Pokal, Breeders' Crown, E3, Derbystoet, Treåringseliten och Fyraåringseliten i Sverige samt Dansk Uppfödningslöpning samt dubbla segrar i Italienska Gran Premio Orsi Mangelli (både öppna klassen och stoklassen) utomlands.

Äldre hästar:

Varmblod

Segeberlistan för äldre hästar är lika imponerande: Olympiatravet, Hugo Åbergs Memorial, Sundsvall Open Trot, Jubileumspokalen, Sweden Cup, Sverigeloppet, Jämtlands Stora Pris, Norrbottens Stora Pris, Årjängs Stora Sprinterlopp, Müllers Memorial, Konung Carl XVI Gustafs Silverhäst, Harper Hanovers lopp, Svenskt Mästerskap, EM för ston i Sverige och Oslo Grand Prix, Fina Cup, Klosterskogen GP, Ulf Thoresens Minneslopp, Copenhagen Cup, Kosters Memorial, Premio Citta di Montecatini, Grosser Preis von Bayern, Grosser Preis von Deutschland, Prix Marcel Laurent och Suur-Hollola-loppet utomlands.

Kallblod

Sto-SM, Steggbest Minne och Elitkampen.

Hittills invalda:

År, Namn

2007, Sören Nordin, Ulf Thoresen

2008, Stig H Johansson, Steggbest

2009, Big Noon, Karsten Buer

2010, Bulwark, Rex Rodney

2011, Berndt Lindstedt, Alm Svarten

2012, Uno Swed, Frances Bulwark, Gunnar Eggen

2013, Gert Lindberg, Legolas, Kjell Carlsen, Egil Alnäs, Olle Goop, Margareta Wallenius-

Kleberg, Vintilla, Ina Scot, Järvsöfaks, Ego Boy, Stig Lindmark, Gösta Nordin, Gunnar Nordin,

Express Gaxe, Lars Lindberg

2014: Victory Tilly, Queen L., Sjunga Best, Trygve Diskerud, Atom Vinter, Stefan Melander
2015: Bork Rigel, Tamin Sandy, Copiad, Bo Fransson, Håkan Wallner, Örjan Kihlström
2016: John Buer, Einar Andersson, Algot Scott, Björn Goop
2017: Steinlager, Åke Svanstedt, Stefan Hultman
2018: Elding, Viking Kronos, Torbjörn Jansson
2019: Jorma Kontio, Roger Walmann, Scarlet Knight, Jimmy Takter
2020: Erik Berglöf, Jim Frick och Moe Odin
2021: Lutfi Kolgjini, Ove Wassberg, Maharajah
2022: Jomar Blekkan, Liv Haslie, Timo Nurmos, Robert Bergh, Readly Express
2023: Jan-Olov Persson, Julienne, Shan Rags

Hall of Fame – Travets Storheter – har sitt säte i Nordiska Trvmuseet, men de som utser vilka som ska väljas in är en oberoende instans: en kommitté bestående av representanter för de svenska och norska travsportjournalistklubbarna, Svenska Hästsportjournalisters Klubb (SHK) och Norska Travjournalisters Klubb (NTJK).

För mer information kontakta:

Marita Arvidsson, Museichef Nordiska Trvmuseet
Telefon: 0573-71 18 00
Mobil: 076-827 08 90
E-post: marita@trvmuseet.com